

Vergaderjaar 2012–2013

24 587

Justitiële Inrichtingen

Nr. 559

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 26 juni 2013

Op verzoek van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie van uw Kamer reageer ik hierbij op een brief van een medewerker van FPC Oldenkotte, gericht aan uw Kamer, over de voorgenomen sluiting van FPC Oldenkotte in Rekken.

Ik wil graag voorop stellen dat ik begrip heb voor de emotie die uit deze brief spreekt. Het is een hard gelag voor eenieder die Oldenkotte een warm hart toedraagt. Ook voor de steller van de brief, tenslotte een medewerker van de kliniek, is de aanstaande sluiting van Oldenkotte zonder twijfel een besluit dat moeilijk te begrijpen is. Toch kan ik, vanuit mijn algemene verantwoordelijkheid voor het totale forensische-zorgstelsel, niet anders dan dit besluit handhaven.

Zoals ik uw Kamer reeds bij eerdere gelegenheden heb gemeld, is er teveel tbs-capaciteit in ons land. Nu schommelt de bezettingsgraad nog rond de 90 procent, maar als het aantal bedden gelijk blijft, zal dat percentage de komende jaren snel naar beneden lopen. Hierbij is het mijns inziens niet opportuun om tbs-bedden te blijven financieren als er geen behoefte meer aan is. Tot 2018 moeten er 500 bedden af om het aanbod in balans te houden met de capaciteitsbehoefte. Als ik zou besluiten om Oldenkotte open te houden, dan zal in plaats daarvan een ander FPC zijn deuren moeten sluiten.

Dat is in theorie mogelijk, maar – zoals ik u heb toegelicht in mijn brief van 11 juni jl. (kamerstuk 24 587, nr. 534) – kent nog meer nadelen. Ik wijs dan op zaken als frictiekosten, regionale werkgelegenheidseffecten en de regionale plaatsingsbehoefte van het FPC in kwestie. Uit de weging van de criteria is immers gebleken dat Oldenkotte (samen met Veldzicht) het meest in aanmerking komen om te sluiten.

Ook het alternatief «van alle FPC's een beetje», in casu het niet verlengen van aflopende tenders, is met uw Kamer besproken. Ook in de genoemde

brief passeert deze mogelijkheid de revue. Door gerekend op zijn consequenties heeft dat echter uitgesproken negatieve effecten op de sector als geheel. Van een volwaardig alternatief is derhalve geen sprake. Zoals ook uit mijn brief van 11 juni jl. moge blijken, resteren na het aflopen van de tenders voornamelijk nog FPC's die het hoofd net wel of net niet boven water kunnen houden. Voor een aantal FPC's zal een faillissement in dat geval onvermijdelijk zijn. Zeker de FPC's die nu voor een aanzienlijk deel uit tijdelijke capaciteit bestaan, zullen het moeilijk krijgen. Dat is niet wenselijk, omdat dit veelal de FPC's zijn die hoog scoren op het criterium «regionale plaatsingsbehoefte», alleen of in combinatie met het door de Tweede Kamer aangereikte criterium «kwetsbare regionale arbeidsmarkt», dat ook is meegewogen. Hierover hebt u tevens met de Minister van Veiligheid en Justitie gesproken.

Uit deze combinatie van factoren heb ik geconcludeerd dat snijden beter is dan schaven. De branche-organisaties waarmee ik een convenant heb gesloten, hebben dit uitgangspunt onderschreven. In een ledenvergadering op 22 maart jl. hebben de leden van GGZ Nederland zich hier achter geschaard.

Ik wil tot slot opmerken niet lichtvaardig tot deze maatregelen te zijn gekomen. Brieven als deze illustreren ten overvloede nog eens dat Rijksbeleid grote gevolgen kan hebben – landelijk, regionaal, lokaal en ook persoonlijk. Daar ben ik mij zeer van bewust.

Ik ben mij er eveneens van bewust dat ook deze brief de direct getroffen niet zal kunnen overtuigen. Niettemin heb ik gemeend deze keuze te moeten maken ten behoeve van een robuust forensische-zorgstelsel in Nederland. Ook in de toekomst zijn er immers bedrijfsmatig gezonde FPC's nodig, die opereren in een sector waarin vraag en aanbod met elkaar in balans zijn, met voldoende ruimte en armslag om voortdurend te streven naar state of the art-behandeltechnieken – allemaal met als ultiem doel de recidive terug te dringen. Het is vanuit die ambitie dat ik deze maatregelen aan uw Kamer voorleg, en waarover ik graag opnieuw met u in debat ga op 27 juni aanstaande.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
F. Teeven